

Pag. 2

Să nu se uite
că tonul face
muzica

Pag. 5

Din amintirile
unui dascăl

Pag. 8

Sport
Am trăit s-o
vedem și
pe-asta!

Gazeta de BĂILEȘTI

Se distribuie
GRATUIT

Seria a XI-a
Nr. 10

OCTOMBRIE 2012

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Sărbătoarea Zaibărului - mulțumire, bucurie și mândrie

În organizarea Primăriei, a Consiliului Local și a Casei de Cultură „Amza Pellea”, în zilele de 20 și 21 octombrie s-a desfășurat cea de a V-a ediție a Sărbătorii Zaibărului și a Prazului, manifestările cultural-artistice ca și întreaga sărbătoare de suflet a băileștenilor fiind, în opinia noastră, peste cele din edițiile anterioare, dovadă grăitoare că pe zi ce trece organizatorii se perfecționează și capătă experiență (nu băgați în seamă truismul!).

Singurul regret l-ar constitui faptul că, din motive care ne scapă s-au pe care nu reușim noi să le înțelegem, primăriile n-au răspuns ca în edițiile anterioare invitației lansate, standurile fiind mai puține decât în anul trecut.

Grija pentru varietatea manifestărilor și momentele alese pentru fiecare au fost cele care au asigurat reușita de care vorbeam, dându-le organizatorilor fericitul prilej de a trăi din plin sentimental datoriei împlinite.

Sâmbătă, începând din jurul prânzului, atât localnicii, cât și oaspeții au vizitat standurile cu gust amenajate și s-au înfruptat din produsele tradiționale ale toamnei pastramă cu mămăliguță, cârnăciori oltenesci, mititei la grătar, zacuscă, gemuri de toate felurile, dovleac copt, porumb cop

sau fiert și alte bucate tradiționale – bineînțeles, „stropite” cu zaibăr de la Nea Mărin, „activitate” care s-a repetat și a doua zi.

Un cuvânt aparte pentru produsele preparate de elevii de la Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel”, Liceul „Mihai Viteazul” și Școala Gimnazială „Amza Pellea”, vândute la prețuri accesibile de elevii celor trei unități școlare, care s-au dovedit „negustori” în devenire, atrăgând cumpărăorii prin reclamele făcute produselor comercializate, după zicala „reclama este sufletul comerțului”, iar ei au știut, cu adevărat, „să-și vândă marfa”, fără a forța nota și a deveni plictisitori. Un sincer bravo elevilor și celor care i-au îndrumat și se ocupă grijuliu de formarea personalității lor.

Elementul de noutate al acestei ediții a fost, fără îndoială, impresionantul **car alegoric** care s-a plimbat pe străzile municipiului și în care, alături de obiectele folosite la prepararea vinului din struguri, stroșitoarea și butia, au stat fete și băieți îmbrăcați în costume naționale, Fanfara de la Ciuperceni, car alegoric care a scos oamenii la poartă și le-a provocat clipe deosebite. Remarcabil a fost faptul că pe parcursul drumului, băileșteanul cu care ne mândrim, actorul de la Teatrul pentru Copii și Tineret „Colibri” Craiova, Daniel Mirea,

costumat adecvat ca zeul Bachus, a citit deosebit de expresiv un text inspirat, emoționant, cu semnificații deosebite, sugerând alee calități ale trăitorilor pe aceste meleaguri, iar în final a recitat versurile savuroase ale venerabilului profesor Valentin Turcu:

Lume, lume luminată,
Lume binecuvântată,
Lume, lume, dragă lume,
Ia aminte și anume:
Hai, veniți cu mic, cu mare
La aleasă sărbătoare,
În centrul Băileștiului
De „Ziua zaibărului”,
Spre sfârșit de „Brumărel”,
Să-nchinăm un păhărel...
Hai, veniți să degustăm,
De bine să ne urăm.
Peste pastramă sărată
Să punem, ca și-altădată,
Pe iuțea prazului,
Dulceața zaibărului...

Este o invitație și un îndemn de participare la marea sărbătoare din care nu lipsesc urările de bine, de înțelegere între oameni și sentimentul de prețuire a acestei licori care dezleagă limbile, zaibărul nostru devenit brand, și a „așternutului” său, prazul oltenesc, care ne-au făcut cunoscuți în întreaga țară, mai ales prin celălalt brand al orașului, inegalabilul Nea Mărin.

Gh. GHEORGHIȘAN
► Continuare în pag. 4

Municipiul Băilești a găzduit în zilele de 20 și 21 octombrie „Târgul Toamnei”, cea de a V-a ediție, desfășurat concomitent cu „Sărbătoarea Zaibărului și a Prazului”.

Inițiativa organizării acestui târg i-a aparținut doamnei profesoare Staicu Angela în anul 2008, implicându-se serios și sărguincios în pregătirea tuturor detaliilor pentru ca această activitate să decurgă perfect. Ca și în anii precedenți, alături de doamna Staicu, elevii de

la Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel” s-au implicat în această activitate, astfel că fiecare clasă a avut un grup de elevi să o reprezinte.

Târgul a cuprins:

- ◆ Expoziție cu produse agroalimentare;
- ◆ Preparate specifice toamnei (preparate pentru „cămară”);
- ◆ Expoziție de fructe și flori;
- ◆ Expoziție de fructe sculptate;
- ◆ Mâncare tradițională, gătită și servită în vase de lut.

Costumele populare și ingeniozitatea elevilor comercianți, tipic oltenească, au creat o atmosferă de sărbătoare, sărbătoare care nu și-ai fi dorit să se termine.

Prețurile produselor au fost negociabile, banii strânși în urma vânzării produselor urmând a fi folosiți de elevi în folosul claselor lor, lucru pe care îl pot confirma în urma unei vizite la Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel”. În același scop, vor fi folosiți și banii din premiul oferit de Primăria municipiului Băilești.

Produsele rămase s-au dat elevilor mai nevoiași din liceu, astfel că, nu numai că au sărbătorit, dar au făcut și o faptă bună.

Atmosfera de sărbătoare, numărul mare de oameni prezenți în cele două zile, au făcut să pară că întregul Băilești sărbătorește, lumea lăsând deoparte grijile, problemele de zi cu zi. Aștept cu nerăbdare toamna viitoare pentru a retrăi aceste zile și pentru a revedea cum o mână de elevi reușesc, cu foarte puțin, să facă enorm de multe lucruri frumoase atunci când își propun și sunt bine îndrumați.

Auraș-Tedy POPA

Onorată de 16 dintre cei 17 aleși locali, ședința ordinară pe luna septembrie a Consiliului Local s-a desfășurat mai devreme decât de obicei, adică pe data de 19.09.2012 și n-a ridicat probleme deosebite, chiar dacă au existat puncte de vedere diferite la unele proiecte, susținute cu ardoare de participanții la discuții.

Conform uzanței, dl secretar M. Barbu a declarat deschise lucrările, a supus la vot procesul verbal al ședinței anterioare, aprobat în unanimitate, și l-a invitat pe dl

„Rompetro” din programul național „Împună pentru fiecare” +44 mii lei;

La partea de Cheltuieli +44 mii lei, rezultând un buget de 10.799 mii lei;

Cap. 66.10., Sănătate +44 mii lei; Titlul II – Cheltuieli materiale +212 mii lei; Titlul XII – Active nefinanciare -168 mii lei.

De asemenea, se face mențiunea că din suma aferentă cheltuielilor de investiții pentru proiectul **Înlocuirea sistemului de încălzire clasic cu sistem de încălzire**

valoare de 63.500 lei.

Dl Cr. Țiboreanu a avansat propunerea ca toți reprezentanții instituțiilor de cultură să fie prezenți la ședințele de consiliu, pentru a prezenta și susține programele, în caz de neprezentare, proiectul nefiind avizat de comisia de specialitate. Dna Elena Jianu a pledat pe necesitatea ca programele să fie întocmite cu responsabilitate și cu mare atenție, ceea ce dovedește respect din partea celor care le emit. În programul de activitate al muzeului, nu se menționează

se construiește strada (actualul Club al Copiilor) este o clădire de patrimoniu și, având în vedere starea în care se află, dacă „se dă drumul” la construirea unei șosele, se va distruge și mai mult. A considerat că trebuia făcută mai înainte expertizarea tehnică și că este necesar „să avem mare grijă de acest imobil.” O stradă (șosea) este bine venită, dar, dacă nu este consolidată clădirea, aceasta ar putea fi, dacă nu dăunătoare, cel puțin discutabilă. Edilul-șef a afirmat că în 1999, când s-a făcut

menționate, executivul a propus:

- Darea în folosință cu titlu gratuit Parohiei cu hramul „Sfântu Nicolae” a suprafeței de 22 ha teren arabil din izlazul comunal, pentru obținerea de furaje în anii agricoli 2012-2016;

- Sumele obținute trebuie să fie folosite în vederea constituirii de fonduri bănești necesare pentru administrarea parohiei.

Dl Ionel Mușuroi a menționat că a fost sprijinită și Biserica „Izvorul Tămăduirii”, mai ales pentru că aceasta era deja în construcție

Să nu se uite că tonul face muzica

Irinel Mușuroi, președintele de ședință, să treacă la pupitrul de comandă. Acesta a adresat dlui primar Costel Pistrițu rugămintea de a prezenta ordinea de zi. După lecturarea acesteia în forma inițială, edilul-șef a propus introducerea unui nou punct, un proiect de hotărâre referitor la darea în administrare către Casa de Cultură „Amza Pellea” a imobilului din str. Lt. Becherescu, nr. 1.

Preluându-și atribuțiile, președintele de ședință a supus votului ordinea de zi cu completarea propusă, aceasta fiind aprobată în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rectificarea bugetului local, se stipulează că, având în vedere prevederile Legii 273/2006 și Adresa 34645/04.09.2012 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Dolj, se propun următoarele modificări:

La partea de Venituri:

Cap. 11.02.02, Sume defalcate din TVA pentru finanțarea cheltuielilor descentralizate la nivelul municipiilor +306 mii lei, din care:

- Învățământ preuniversitar + 125 mii lei;

- Asistenți persoane cu handicap +181 mii lei;

Cap. 11.02.06, Sume defalcate din TVA pentru echilibrarea bugetelor locale +79 mii lei;

La partea de Cheltuieli:

Cap.51.02, Autorități executive: Titlul I – Cheltuieli de personal +79 mii lei; Titlul XII – Active nefinanciare -60 mii lei;

Cap. 65.02, Învățământ: Titlul II – Cheltuieli materiale +125 mii lei; Titlul XII – Active nefinanciare +10 mii lei;

Cap. 67.02, Cultură, Recreere, Religie: Titlul II – Cheltuieli materiale +50 mii lei;

Cap. 68.02, Asigurări și asistență socială: Titlul I – Cheltuieli de personal +131 mii lei; Titlul IX – Asistență socială +50 mii lei.

În urma rectificării, rezultă un buget la partea de Venituri în sumă de 39.103 mii lei, iar la Cheltuieli, 40.353 mii lei, cu un deficit de 1250 mii lei.

Pentru **Bugetul activităților autofinanțate**, se propun modificările:

La partea de Venituri +44 mii lei, rezultând un buget de 10.654 mii lei;

Cap. 37.10., Venituri din sponsorizări pentru proiectul „Primii pași în viață” finanțat de Grupul

care utilizează energie regenerabilă la Casa de Cultură „Amza Pellea”, se disponibilizează suma de 50 mii lei, care va fi folosită la poziția de investiții „Reabilitare clădire Casa de Cultură «Amza Pellea»”.

Ținând seama de cele menționate, executivul a propus rectificarea bugetului local la venituri în sumă de 39.103 mii lei, iar la cheltuieli, 40.353 mii lei, rezultând un deficit de 1.250 mii lei, și folosirea excedentului din anul 2011, în sumă de 1.250 mii lei, la Secțiunea de dezvoltare.

Dl Ionel Mușuroi a propus o modificare la partea de cheltuieli, în sensul de a se transfera suma de 5 mii lei de la Cap. 51.02., la Cap. 65.02 – Cheltuieli materiale – deoarece a fost inaugurată filiala Balasan a Bibliotecii Municipale „Petre Anhel” și este nevoie să fie asigurată paza de către firma de pază existentă, propunere care a fost considerată normală de către edilul-șef. Dl M. Urziceanu s-a interesat despre care firmă de pază este vorba și în urma răspunsului primit, a opinat că „dacă este firma noastră, se poate detașa un paznic. De ce să angajăm pe altcineva?” Dl primar a informat că la această firmă nu este niciun om în plus, la Balasan n-a fost repartizat inițial un paznic, pentru că nu apăruse filiala. Mai mult decât atât, la înființarea firmei s-a hotărât să fie angajați cu prioritate lucrătorii disponibilizați de la Poliția Locală care erau deja instruiți și în cunoștință de cauză. A considerat că este normal ca, atunci când se ivește prilejul, să vină pe rând dintre cei care au promovat examenul cu note bune, dar atunci nu mai erau posturi. Pe măsură ce apar posturi noi, vor fi angajați cei care au rămas fără serviciu la restructurarea poliției.

Proiectul de hotărâre propus de executiv a obținut sufragiile tuturor aleșilor urbei.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă manifestările cultural-artistice și educative pe trim. al IV-lea 2012, se menționează că, respectând legislația în vigoare, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care să se probe manifestările cultural-artistice și educative pe trim. al IV-lea, incluse în programele înaintate de unitățile de cultură, anexe la proiect, precum și devizul estimativ de cheltuieli aferente acestora, în

cu cine colaborează pentru realizarea obiectivelor. „Fiind mai nou încadrați, este bine ca în cazul în care nu știu anumite lucruri, cei de la muzeu să se consulte cu alte persoane.” Și-a exprimat indignarea generată de lipsa de colaborare între Biblioteca Municipală și Casa de Cultură, rugându-i pe conducătorii celor două instituții de cultură să încerce să aibă o colaborare și o comunicare mai fructuoasă, între cele două instituții trebuind să existe o cale de comunicare amiabilă și decentă. A considerat că nu greșește când afirmă că are impresia că uneori se copiază anumite activități de la un an la altul, exprimându-și părerea de rău că este nevoită să facă o astfel de apreciere. A concretizat cele afirmate cu manifestarea dedicată comemorării scriitorului Liviu Rebreanu, planificată la date diferite de cele două instituții de cultură, făcând precizarea că se împlinesc 127 de ani de la nașterea scriitorului, ci nu 126 cum apare în programul de activitate. Dl M. Urziceanu și-a exprimat regretul că n-a prea văzut preșcolarii și elevii în vizită la muzeu și a opinat că menirea muzeului este tocmai de a insista pentru organizare de vizite pe unități de învățământ sau pe clase. A fost de părere că nu este suficient ca elevii să viziteze organizat muzeul numai în săptămâna „Școala altfel”, o dată pe an, când se produce „îngrămădeală”.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă indicatorii economico-financiar pentru investiția Strada Aleea Victoriei, se precizează că în lista de investiții pe anul 2012 este prevăzut a se realiza obiectivul de investiții pentru această stradă care face legătura în str. Victoriei și str. Mărășești. În acest sens, s-a întocmit documentația tehnică de către o societate autorizată, valoarea investiției fiind evaluată la 597.809 lei din care C+M – 511.634 lei. Ținând seama de cele menționate, executivul a propus aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai investiției respective, proiect în valoare totală de 597.809 lei, C+M reprezentând 511.634 lei.

Proiectul a generat discuții aprinse, venindu-se cu argumente pro sau contra în funcție de viziunea fiecărui participant la dezbatere. Dl M. Urziceanu a fost de părere că imobilul pe lângă care

inventarierea domeniului public, această clădire trebuia prinsă ca obiect de patrimoniu. A precizat că există o expertiză pentru consolidarea clădirii, dar șoseaua nu va afecta acest imobil, pentru că ea va avea un regim strict, mai ales că în această clădire va funcționa în curând Primăria. De altfel, este interzisă circulația mașinilor de mare tonaj, iar cele care au acces nu produc distrugerii, „acest drum de acces fiind dat în folosință cu anumite restricții.” A fost de părere că momentul nu este nevoie să se prezinte în consiliu o expertiză tehnică, pe care o va prezenta la timpul potrivit. Clădirea va suporta o consolidare solidă iar în prezent nu se ridică probleme deosebite. S-a finalizat tot ce ține de consolidarea clădirii și s-a avut în vedere coroborarea expertizei de consolidare a imobilului cu cea pentru șoseaua care se va construi. Dl Ionel Mușuroi a pedalat pe faptul că în această ședință trebuie să se probe numai indicatorii tehnico-economici pentru șosea. Și-a exprimat convingerea că și Consiliul Județean folosește o comisie tehnică de specialiști, aceștia întocmind diverse proiecte. „Noi aprobăm fără să știm cât de specialiști sunt cei care fac proiectul. Nu putem să ne dăm seama dacă prețurile folosite sunt corecte.” A apreciat că în ceea ce privește structura, se respectă legislația în vigoare. Dl V. Bonci a precizat că au fost folosite prețurile care se utilizează în prezent în construcții, fiind identice cu cele aplicate la sala de sport. Dl primar și-a exprimat convingerea că dirigințele de șantier a verificat dacă a fost respectată litera legii.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 15 voturi „pentru”, dl M. Urziceanu fiind împotriva.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă închirierea de teren arabil din izlazul comunal Parohiei „Sfântu Nicolae”, pentru cultivarea cu plante furajere, se menționează că preoții Bisericii cu hramul „Sfântu Nicolae” au solicitat acordarea cu titlu gratuit a unei suprafețe de teren arabil din izlazul comunal care urmează a fi cultivat cu furaje. Prin valorificarea produselor obținute se creează fonduri necesare administrării parohiei, suprafața acordată (22 ha) fiind situată în Tarlalele 129 și 130 – Turnătorie. Luând act de cele

și avea mare nevoie de bani. Nu este însă corect ce se face după concesionare, pentru că preoții n-au voie să subconcesioneze terenul altor persoane, din moment ce îl primesc de la Primărie și aprobat de CL cu titlu gratuit. Și-a exprimat surprinderea și chiar nemulțumirea că pe unele documente apare ștampila Primăriei fără avizul CL. Se știe că s-au acordat bisericilor bani pentru procurarea unor obiecte necesare, scaune, covoare etc. A pus accent pe faptul că în calitate de consilier trebuie să fie cu toți atenți, pentru a nu se crea un precedent. Și-a exprimat părerea că acest proiect nu trebuie să fie aprobat, ci să se găsească posibilitatea de a se aloca anumite sume pentru nevoile bisericii. Dl viceprimar Irinel Mușuroi a menționat că, după cum se știe, s-a acordat teren bisericii în construcție și Liceului Tehnologic „Ștefan Anghel” și este cunoscut că unitatea de învățământ are mașini și posibilități de a-l lucra, având și elevi care pot merge la muncă în cadrul practicii de specialitate. Și-a exprimat părerea că propunerea de acordare a celor 22 de hectare nu se justifică, pentru că situația de la Biserica „Izvorul Tămăduirii” era total diferită, în sensul că se lucra de mai mult timp, iar părintele era foarte interesat și trebuia să fie ajutat, considerând că la celelalte biserici nu este oportun să se dea teren agricol. Dl M. Urziceanu, după ce a întrebat pe dl secretar dacă este ilegal să se acorde teren și a primit răspuns afirmativ, fiindcă îl subconcesionează, a fost de părere că, dacă se cunoștea acest aspect, era bine să nu se mai propună pe ordinea de zi acest proiect. Edilul-șef a pedalat pe faptul că, în mod regretabil, încă nu se reușește să se înțeleagă care sunt atribuțiile legislativului și care ale executivului. „Biserica n-are voie să subconcesioneze, dar aceasta nu depinde de noi, biserica asumându-și răspunderea și suportând consecințele în cazul unui control.” Introducând proiectul pe ordinea de zi, a dorit să se scoată în evidență că legislativul și executivul constituie o echipă, altfel le putea spune dumnealui că nu este legal și nu se va concesiona. Dl Fl. Pârvolescu a precizat că există mult pământ disponibil care trebuie dat cuiva, pentru că „noi nu avem ce face cu el.”

Evaluare, evaluare, evaluare...

Sâmbătă 20 octombrie a avut loc concursul *Evaluare în educație la Matematică*, organizat de Fundația de Evaluare în Educație, proiect aflat sub egida Academiei Române, și a reușit să adune 170 de elevi din clasele II-XI de la Liceul Mihai Viteazul, Școala Aviator Petre Ivanovici, Școala numărul 3 Băilești și Școala Afumați.

Concursul s-a desfășurat simultan în toată țara, în județul Dolj existând 14 centre de examen, administrator de test al acestor centre, de asemenea coordonator al echipei din zona Băilești, unde se pot înscrie elevii, fiind domnul profesor Tica Gabriel. Echipa din zona noastră este formată din învățători de la Școala Aviator Petre Ivanovici și Liceul Mihai Viteazul, cărora li se adaugă și profesorii Beldea Daniela, Punea Daniela, Feldiorean Mihaela și Cioplea Virgil.

Subiectele sunt elaborate la București și trimise în dimineața concursului administratorilor de test din fiecare zonă. Rezultatele obținute în urma corectării sunt trimise la București, centralizate de către cei de acolo pentru toată țara, apoi alcătuindu-se clasamentele județene și naționale.

În anul școlar 2012-2013, se vor desfășura trei etape de evaluare și o etapă competițională, astfel că și premiile se vor acorda în trei categorii distincte, după cum urmează:

- Premiile la nivel județean se vor acorda elevilor care fac parte din clasamentul județean întocmit după fiecare dintre cele trei etape. Premiile se va face la nivelul fiecărui județ. Din clasamentul județean fac parte primele 10 (zece) punctaje de la fiecare nivel de clasă, din fiecare județ, în ordinea descrescătoare a punctajelor obținute.

- Premiile la nivel național se vor acorda elevilor care fac parte din clasamentul național întocmit după fiecare dintre cele trei etape. Premiile se va face la nivelul întregii țări. Din clasamentul național fac parte primele 3 (trei) punctaje de la fiecare nivel de clasă, în ordinea descrescătoare a punctajelor obținute.

- Premiile etapei competiționale.

La etapa competițională se califică doar elevii care îndeplinesc următoarele condiții: au acumulat 280 de puncte, participând la toate cele trei etape sau au acumulat 200 de puncte, participând la oricare două etape.

Rezultatele concursului desfășurat pe data de 20 octombrie au fost următoarele:

Clasa a II-a:

- Tica Eliza Maria, Școala Aviator Petre Ivanovici, 99 puncte;
- Bîzoi Mihnea, Școala Aviator Petre Ivanovici, 93 puncte;
- Durac Ema Maria, Școala Aviator Petre Ivanovici, 91 puncte.

Clasa a III-a:

- Neguț Diana, Școala Aviator Petre Ivanovici, 96 puncte;
- Gotovan Bianca, Școala Aviator Petre Ivanovici, 94 puncte;
- Glonța Irina, Școala Aviator Petre Ivanovici, 93 puncte.

Clasa a IV-a:

- Mălin Sebica Elena, Școala Aviator Petre Ivanovici, 98 puncte;
- Pascu Alexandru Ionuț, Școala Aviator Petre Ivanovici, 98 puncte;

Clasa a V-a:

- Bâzoi Alexa, Școala Aviator Petre Ivanovici, 94 puncte;
- Ciobanu Ștefan, Școala Aviator Petre Ivanovici, 89 puncte;
- Cojocaru Gabriela, Școala Aviator Petre Ivanovici, 89 puncte;
- Colan Alexandru, Școala Aviator Petre Ivanovici, 89 puncte;

- Corlățeanu Cătălin, Școala Aviator Petre Ivanovici, 89 puncte;
- Ionescu Gabriel Virgil, Școala Aviator Petre Ivanovici, 89 puncte;

- Mozara Bianca, Școala Aviator Petre Ivanovici, 89 puncte;
- Pârvolescu Andrei, Școala Aviator Petre Ivanovici, 89 puncte;
- Praja Naomi, Școala Aviator Petre Ivanovici, 86 puncte.

Clasa a VI-a:

- Bănică Elisa Ștefania, Școala Aviator Petre Ivanovici, 95 puncte;
- Mitrache Mirela, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul“, 92 puncte;
- Crușcov Bogdan, Școala Aviator Petre Ivanovici, 91 puncte;
- Ristea Mihaela, Școala Aviator Petre Ivanovici, 91 puncte;

Clasa a VII-a:

- Cioplea Emil, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul“, 80 puncte;
- Feldiorean Bogdan, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul“, 68 puncte;
- Dișa Gilda, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul“, 67 puncte;

Clasa a VIII-a:

- Mitrăcă Andrei, Școala Gimnazială nr. 3 Băilești, 75 puncte;
- Goțovan Anca, Școala Gimnazială nr. 3 Băilești, 70 puncte;
- Neța Răzvan, Școala Aviator

Petre Ivanovici, 65 puncte;
- Stancu Andreea, Școala Aviator Petre Ivanovici, 65 puncte;

Clasa a IX-a (M1):

- Mihăilă George, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul“, 92 puncte;
- Voicu Ștefania, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul“, 76 puncte;
- Moandă Răzvan-Ștefan, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul“, 70 puncte;

Clasa a XI-a (M1):

- Dincă Daniela, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul“, 77 puncte;
Elevii mai sus menționați sunt elevii care au obținut cele mai bune punctaje, punctaje care le permit să meargă mai departe, la etapa județeană. Un deosebit respect și o mare admirație pentru toți elevii participanți, fie că au trecut de această etapă, fie că nu. Suntem mândri de voi!

Desfășurat concomitent cu Festivalul zaibărilor, acest concurs nu a fost trecut cu vederea și cred că l-ar face mândru și pe marele Amza Pellea, putând să ne bucurăm împreună de succesul acestor performeri și să ne înclinăm încă o dată în fața lor.

Auraș-Tedi POPA

A informat că, după data de 1 ianuarie 2013, se poate acorda pământ pentru câmpurile electrovoltaice. Dl viceprimar a asigurat că se va face o strategie pentru ca acest pământ „să ne aducă venituri.“ Dl Ionel Mușuroi a readus în actualitate faptul că s-a aprobat un proiect pe această temă care a primit aviz nefavorabil de la Instituția Prefectului. Dl M. Urziceanu a propus ca terenul să fie închiriat numai pentru un an, nu pentru o perioadă mare sau nedeterminată, iar dl primar a precizat că n-a primit aviz favorabil proiectul în care s-a greșit cerându-se subvenții de la APIA.

Supus la vot, proiectul a obținut 4 voturi „pentru“ (E. Cecea, M. Urziceanu, I. Crețan și P. Floricel), ceilalți 12 consilieri fiind împotriva.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă înființarea Serviciului de informare și consiliere profesională la nivelul municipiului Băilești, se menționează că prin adresa 1881/08.08.2012 Centrul European pentru Promovarea și Integrarea Romilor face cunoscut că are de implementat proiectul *Informare și consolidare profesională în centre urbane mici și în mediul rural*, în cadrul POSDRU 2007-2013, Axa prioritară 5 și că în baza acordului de parteneriat încheiat, Primăria are obligația să preia coordonatorul local al Biroului de Informare și Consiliere Profesională Băilești pentru asigurarea sustenabilității proiectului. În Referatul de specialitate se menționează că pentru obținerea acreditării Centrului de Informare și Consultare Profesională în cadrul proiectului menționat,

AJOFM, în baza HG 277/2002, solicită dovedirea înființării în cadrul Serviciului de Asistență și Protecție Socială a Compartimentului de Informare și Consiliere Profesională la nivelul municipiului. Dând curs acestor solicitări, executivul a propus:

- Înființarea în cadrul Serviciului de Asistență și Protecție Socială a Compartimentului de Informare și Consiliere Profesională;

- Preluarea bunurilor și a persoanei (coordonator local) cu data înființării compartimentului menționat, conform acordului de parteneriat nr. 147/28.10.2010.

Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor aleșilor locali.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă darea în administrare către Casa de Cultură „Amza Pellea“ a imobilului din str. Lt. Becherescu nr. 1, se precizează că, având în vedere că în imobilul de la adresa menționată își desfășoară activitatea Clubul Seniorilor, pentru buna administrare și întreținere a spațiilor, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL prin care să se aprobe dare în administrare a acestui imobil, proprietate publică a autorității locale, Casei de Cultură „Amza Pellea“, în vederea amenajării locației în care își desfășoară activitatea Clubul Seniorilor din municipiu.

Dl M. Urziceanu s-a interesat de localul în care își va desfășura activitatea Serviciul de Asistență și Protecție Socială, dl primar menționând că s-a primit clădirea din curtea bisericii. Dl I. Crețan a întrebat dacă beneficiarul plătește sau nu chirie iar edilul-șef a precizat că va fi o chirie modică. În replică, dl M. Urziceanu

nu a întrebat de ce nu plătește pensionarii chiria. Dl primar a fost de părere că nu este nici relevant, nici elegant și uman ca pensionarii să suporte chiria pentru imobil.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat cu 15 voturi „pentru“ și o abținere, dl M. Urziceanu.

Discuții interesante s-au purtat și la punctul „Diverse“.

Dl Cr. Țiboreanu a informat că în luna decembrie 2011 s-a înființat Consorțiul Școlar Băilești și a lansat rugămintea de a se lua măsuri ca la ședința viitoare să se prezinte Regulamentul de organizare și funcționare, planul de activități și rețeaua școlară, precizând că rețeaua școlară trebuie aprobată de CL, iar finanțarea este asigurată tot de CL prin planul de investiții. Planul de activitate al consorțiului trebuie adus la cunoștință actualilor directori. A pedalat pe faptul că localurile unităților de învățământ sunt ale administrației publice locale, dar unele spații sunt subînchiriate. Edilul-șef a pus accent pe faptul că educația este o prioritate și că se aștepta ca domni consilieri să-l întrebe dacă este mulțumit de schimbările directorilor, acestea făcându-se exclusiv pe criterii politice. Domnia Sa a colaborat cu directorii cei vechi, indiferent de partidele din care făceau parte, a prețuit oamenii care au făcut treabă bună. A informat că a trimis un memoriu doamnei ministru Ecaterina Andronescu în acest sens. Din moment ce elevii au obținut rezultate, unele strălucite, este evidentă calitatea muncii directorilor, contribuția acestora la creșterea prestigiului învățământului băileștean. Având în vedere că foștii directori

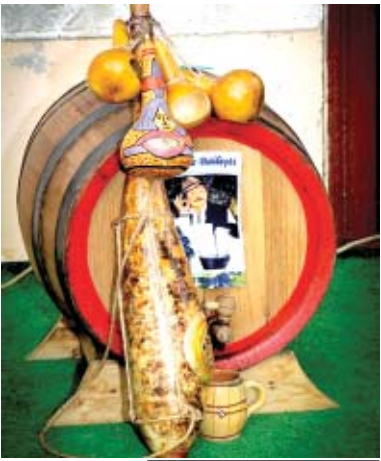
au obținut de la ISJ Dolj calificativul „Foarte bine“, nu se justifică schimbarea lor. Faptul că autoritățile locale n-au fost invitate cu decență la deschiderea anului școlar, așa cum era firesc, poate fi interpretat ca o ambiție a noilor directori, ceea ce nu este nici normal, nici elegant. Personal a susținut directorii buni, indiferent de culoarea politică și este foarte rău că acum nu sunt promovați oamenii competenți și cu prestanță. Este păcat că unii profesori din oraș au rămas pe dinafară și au fost preferați cei în alte localități, care fac naveta, cu consecințe uneori nefericite. Aceste probleme trebuia să le rezolve Consorțiul Școlar, inițiat de directorii Gabriel Tica și Cristian Țiboreanu. Vechii directori erau susținuți de cadrele didactice. A apreciat că ceea ce s-a făcut este nu numai regretabil, ci și sfidător, neținându-se seama de valoare. Dl M. Urziceanu a pedalat pe faptul că, după cum este știut, CL emite hotărâri pe care executivul le pune în aplicare, motiv pentru care nu-și poate explica de ce se abordează uneori probleme de tipul: „Ce facem cu echipa de fotbal?“ „Ce facem cu atmosfera de la Casa de Cultură și Biblioteca Municipală?“ acestea fiind probleme ale executivului. S-a declarat neplăcut surprins că se practică ironia fină și uneori jignitoare la adresa unui membru al CL, care a fost numit director adjunct și a considerat că singura lui vină o constituie faptul că este prea tânăr. Nu este corect să fie ironizat, dacă se ține seama că „fiecare partid și-a adus oamenii săi. Că se poate lucra sau nu cu ei, rămâne de

văzut, pentru că, de fapt, inspectoratul a schimbat directorii.“ Dl primar a menționat că, din informațiile pe care le are, inora li s-a solicitat prin telefon să spună dacă vor sau nu să fie directori. Și-a exprimat bucuria că prin contribuția foștilor directori staheta educațională a fost ridicată iar rezultatele elevilor, pe măsură. A informat că 8 miliarde de lei vechi sunt prevăzute în buget pentru învățământ, ceea ce dovedește prețuirea față de acest important sector. Era bine să rămână vechii directori până la organizarea concursului și „cine are valoare să ocupe această onorantă funcție.“ Referitor la directorul adjunct la care s-a făcut referire, a fost de părere că nu este normal, în primul rând pentru prestanța și pentru prestigiul dumnealui, „să se tutuiască“ cu elevii și cu elevele din clasele a XI-a și a XII-a. Dl M. Urziceanu și-a exprimat nemulțumirea generată de faptul că intervențiile celor care „nu sunt la putere“ sunt taxate și a afirmat categoric: „Aveți majoritatea în consiliu și vă deranjează dacă sunt puncte de vedere diferite. Uitați că acesta este un aspect al democrației.“ În replică, dl I. Crețan a precizat că această majoritate a fost obținută prin votul cetățenilor municipiului, „au obținut 60%, ceea ce nu se poate contesta.“

În ceea ce ne privește, suntem de acord cu existența unor puncte de vedere diferite ca aspect al democrației, așa cum corect afirmă dl consilier M. Urziceanu, dar argumentele trebuie aduse fără precipitare și fără „înțepături“.

Să nu se uite că tonul face muzica!

Gh. GHEORGHISAN

► Continuare din pag. 1

Seara primei zile a fost rezervată spectacolului prezentat de ansamblurile folclorice de amatori, rând pe rând etalându-și talentele componentii ansamblurilor „Bobocica” – Băilești; „Rozele Calafatului” și „Perla Dunării” – Calafat; Topoloveni (Argeș); Țântăreni (Gorj); Poiana Mare; Călușarii din Osica de Jos (Olt) și Ansamblul Uniunii Bulgarilor din Banat. A fost un nou prilej, dacă mai era nevoie, spre a demonstra că folclorul românesc se află pe mâini bune, că amatorii se profesionalizează, spectatorii aplaudând la scenă deschisă dansurile executate cu grație, mișcările bine sincronizate, datorită profesionalismului coregrafilor care șlefuiesc aceste talente, așa cum ne-o dovedește valorosul coregraf al ansamblului băileștean, Adrian Radu. Este foarte greu să faci ierarhizări și, de fapt, nici nu ne propunem, pentru că nu este nici normal, nici elegant, dar nu putem să nu evidențiem totuși ritmul „îndrăcit” și mișcarea perfectă a călușarilor de la Osica, o comună cu mare tradiție în acest gen de dans popular. Îi felicităm pe toți participanții, îi asigurăm de marea noastră prețuire și așteptăm să ne onoreze cu prezența și la alte manifestări.

Sigur că, fără a diminua cumva activitățile din prima zi, trebuie să spunem că punctual culminant al sărbătorii l-au constituit manifestările de duminică, începute cu impresionantul moment de primenire sufletească oferit numeroșilor spectatori aflați în fața Monumentului Eroilor, de Fanfara „Armonia” din Craiova, profesioniști desăvârșiți care au cucerit publicul, creând o stare de confort sufletească.

Emoționantă și de o deosebită solemnitate s-a dovedit activitatea desfășurată la Casa Memorială

Sărbătoarea Zaibărului - mulțumire, bucurie și mândrie

„Amza Pellea”, începută cu o slujbă de pomenire a celor prea devreme dispăruți, Amza Pellea și soția sa Domnica, adulată de apropiați cu numele Dodo, și de sfințire a zaibărului, slujbă oficiată cu smerenie și patos de preoții Gabriel Sună și Crinu Mihai.

Aspectul locului era deosebit, multă lume strânsă în curtea casei în care a trăit o perioadă marele actor ce a făcut cunoscut Băileștii în întreaga țară și s-a mândrit cu originea sa băileșteană. În stradă, în fața casei, cai primeniți ca-n zi de sărbătoare, trăsuri la fel de arătoase cu viziti îmbrăcați în costume naționale, toți în așteptarea carului alegoric în care a fost urcat apoi butoișul cu zaibăr al lui Nea Mărin. Liniștea era din când în când „deranjată” de clinchetul zurgălăilor de la cai.

Băileștenii și, mai cu seamă, organizatorii, au avut bucuria de a-l avea ca invitat special pe valorosul și popularul actor, Emil Mitrache, „American”, care a mărturisit că se află pentru prima dată în orașul lui Amza Pellea și a venit, după cum se va vedea, să asigure buna dispoziție. Deosebit de atent la detalii, cu o expresie elevată, sensibilul și delicatul actor a elogiat Băileștii și oamenii lui, a exprimat cuvinte de aleasă prețuire față de titanul teatrului și cinematografului românesc, rămas în conștiința oamenilor și prin crearea acestui hâtru celebru, Nea Mărin.

La invitația actorului, s-a adresat celor prezenți reprezentanta Gazetei de Sud, agreabila Anca Ungurenaș, care a mărturisit că n-a venit la Băilești „cu mâna goală”. Și-a exprimat bucuria că după ce campania brandurilor de suflet ale oltenilor și-a anunțat săptămâna trecută locurile frumuse, autoritățile băileștene au pri-

mit, drept recunoaștere a celor mai iubite valori, diplomele ce simbolizează ceea ce oltenii și cititorii Gazetei de Sud apreciază cel mai mult: zaibărul de Băilești și pe îndrăgitul Amza Pellea/Nea Mărin, care a ocupat locul de frunte. Mărturisind cu sinceritate că s-a simțit foarte bine la Băilești, a făcut aprecierea: *Lipit de sufletul olteanului, zaibărul a ajuns brand al Băileștiiului. Prin calitățile lui, asociat cu prazul și juvețele oltenesc, este nelipsit din gastronomia locală, după care a înmănat d-lui primar Costel Pistrîțu cele două diplome pentru brandurile premiate.*

Emoționat, cum era și firesc,

s-a încheiat apoteotic această sărbătoare de suflet a băileștenilor, devenită deja tradițională.

Într-o terasă din stuf membrii juriului luau ultimele măsuri înainte de începerea concursului. Sticlele pline cu zaibăr, „probele”, unele mai închise la culoare, altele mai deschise așteptau cuminiți pe o măsură. Juriul a avut în componență pe ing. Ștefan Grigore, de la Direcția Agricolă Dolj, președinte; ing. Gheorghe Jianu, consilier APIA, specialiști cu studii în domeniu, și d-nii Venus Cocomoiu, Oprică Iureș, Trifon Popescu, specialiști prin tradiție, toți trei producători de vinuri. S-au prezentat în concurs 23 de „probe”,

reprezentând tot atâția producători. Un elev îmbrăcat într-un frumos costum național a avut misiunea de a tuma în fiecare dintre cele 5 pahare, iar membrii juriului gustau și se dregau cu bucățele de pâine și cu nelipsitele felii subțiri de măr după fiecare gură de vin.

Președintele juriului a apreciat că: „Aici, vinurile nu au nume, au autenticitate și prospețime.”

Este de la sine înțeles că sarcina juriului n-a fost deloc ușoară, multe vinuri fiind de calitate superioară, apropiate ca valoare, dar, așa cum este la orice concurs, trebuia să fie alese cele mai bune dintre cele bune. Pe perioada desfășurării concursului, carismaticul actor Emil Mitrache vorbea când de pe scenă, când de la terasa în care cei 5 specialiști jurizau cu febrilitate. În urma deliberării juriului, distinsul actor, după ce a lecturat numele tuturor concurenților, l-a invitat în scenă pe d-l primar Costel Pistrîțu pentru a înmâna diplomele și premiile oferite. Fericitul câștigător al concursului, posesorul celui mai bun zaibăr, a fost d-l Ștefan Gaciu, care, pe lângă diploma pentru

locul I, a primit și premiul în valoare de 500 de lei; locul al II-lea și premiul de 300 de lei au revenit d-lui Ștefan Gheorghisan, câștigătorul de anul trecut, iar locul al III-lea și premiul de 200 de lei, d-lui Marcel Vădeanu, cel care câștiga anul trecut premiul al II-lea, după ce ani de-a rândul a fost pe prima treaptă a podiumului. Standul „Camera gospodinelor” a fost declarat cel mai bun stand.

Așa cum spuneam, Sărbătoarea Zaibărului și a Prazului s-a încheiat apoteotic cu excelentul spectacol al Ansamblului „Doina Gorjului”, un ansamblu care nu mai are nevoie de prezentare, pentru că și-a câștigat deja faimă în întreaga țară, spectatorii ascultând cu sufletul la gură cântecele și admirând vocile deosebite și stilul propriu al soliștilor: Maria Loga, Olguța Berbec, Claudia Torop, Mirela Tapotă-Lătărețu, Georgiană Bârsac, Natalia Gorjanu, Reli Sanda și Ion Drăgan, ca să nu mai vorbim de această nestemată a folclorului nostru, maestrul Ion Ghițulescu, un artist de primă dimensiune din care tinerii soliști își fac un adevărat ideal de viață și îl consideră, așa cum și este, un idol. Este inutil să mai spunem că spectatorii s-au aflat și au plecat spre case în delir, mulțumiți și relaxați, uitând pentru câteva momente greutățile inerente ale vieții.

Și pentru toate acestea, întreaga noastră prețuire pentru organizatori care, prin atenția, competența și entuziasmul cu care au pregătit această sărbătoare de suflet, Sărbătoarea Zaibărului și a Prazului, au suficiente motive de mulțumire, bucurie și mândrie.

Meritare felicitări!

Gh. GHEORGHISAN

dar și cu mândria întipărită pe față, temperată însă, edilul-șef a mulțumit pentru aprecierile făcute celor care au luat decizia de premiere, a adresat cuvinte de mulțumire „Bunului Dumnezeu că ne-a dat pe Amza Pellea, această bogăție de neprețuit a neamului românesc”, a menționat că se simte onorat alături de toți băileștenii și a promis că va pune diplomele la loc de cinste, chiar în primitoarea Casă memorială a inegalbilului actor.

Cei prezenți au fost invitați să guste din bucatele pregătite pentru pomenirea lui Amzulea și a soției sale și parcă toți aveau impresia că de undeva, de sus îi veghea privirea pătrunzătoare a artistului și cea blândă a bunei sale doamne și că din ochii acestora s-a scurs o lacrimă, semn al respectului și al prețuirii față de oamenii și de conducerea urbei.

Cu această imagine pe retină, am privit trăsurile care plecau spre centrul orașului făcând un adevărat alai împreună cu carul alegoric în admirația mulțimii de la casa memorială, a femeilor și bărbaților strânși ciorchine pe la porți și mândrindu-se cu fiii și fiicele orașului, care se manifestau în carul alegoric.

În centrul orașului a avut loc concursul de zaibăr desfășurat în paralel cu spectacolul Ansamblului Folcloric „Doina Gorjului”, cu care, după anunțarea premiilor,

13. În acest colț de pagină am mai scris despre învățământul seral din anii de început ai carierei mele și o mai spun încă o dată, că exista preocupare din partea unor oameni care, din motive diverse, nu-și putuseră termina studiile.

Acest lucru este evident și dacă urmărim modul cum se desfășura admiterea la liceul seral. Ca de obicei, voi încerca să surprind latura hazlie, comică a faptelor relate.

Mai întâi, să vă relatez o întâmplare trăită de mine personal. În 1968, am fost numit în comisia de admitere și Jupânul – alias domnul director S.U. – ne-a ins-

în centrul ei pe colega mea de clasă, V.M., reputat dascăl de matematică la Cluj. Atunci însă, V.M. era titulară la o școală din Băilești și făcea parte din comisia de examen. Tocmai îl examina pe S.T., celebrul șef „sef” (cu s nu cu ș) de la măcelărie. Lucrând la o școală generală, colega mea era obișnuită să-și urecheze copiii neascultători sau mai grei la minte. Văzând că S.T. este complet în afara subiectului, V.M. n-a stat pe gânduri și l-a altoit cu sete pe candidat, uitând că acesta era un om în toată firea!

Am rămas cu toții încremeniți, așteptând reacția dură a celui pâl-

picioarele învățătorilor, dar, mai ales, ale profesorilor. Aceasta, repet, la profilurile deficitare, căci, de pildă, marile licee din Craiova nu întâlneau fenomenul neșcolarizării.

Îmi aduc aminte, era prin 1985, că am însoțit câteva tinere profesoare dirigințe prin oraș, în scopul determinării unor astfel de elevi să vină la școală. Am nimerit, între altele, la o familie total necooperantă, atât tatăl, cât și mama copilului aflându-se în stare de ebrietate. Cu cine să mai colaborăm, când însuși copilul era stânjenit de cum îi arătau părinții?

Spre norocul nostru, am observat

Din amintirile unui dascăl

truit pe toți cei implicați, sugerând că, dat fiind numărul suficient de locuri, să fim mai permisivi cu candidații de la concurs.

Pe acest fond, mă pomenesc acasă, în ajunul examenului, cu o rudă care venise la mine însoțită de cumnatul său, bine cunoscutul I.C., șofer pe un camion la Întreprinderea de Gospodărie Orășenească. Acesta dăduse o mână de ajutor școlii, prin faptul că formațiile artistice din liceu se deplasau cu mașina lui în comunele unde dădeau spectacole (pe atunci nu existau confortabilele microbuze actuale!).

Bazat pe „obligățiile” școlii față de el, nenea I.C. a venit la mine să-și pună „pile”. Deși știa că, oricum, va fi admis, I.C. a venit să se asigure că primește o medie mai mare și că, la statutul său social va trebui să se clasifice între primii reușiți!

De aceea, cu aplombul care-l caracteriza, nici mai mult, nici mai puțin, nenea I.C. m-a somat:

- Domnule profesor, dar să știi că eu nu cunosc decât „Pupăza din tei”. De aceea, orice subiect voi trage, dumneata din această lecție să mă ascuți!

- Bine, dar dacă biletul cu acest subiect va fi tras de altcineva ce facem?, am întrebat, ușor intimidat de siguranța petentului.

- Nu știu, te interesează, te descurci dumneata!

Am avut gura aurită. Căci, a doua zi, la examen, a tras un bilet cu alt subiect dar, sigur pe sine, a început să povestească, destul de poticnit, pățaniile eroului lui Creangă. Și atunci, din sală, am auzit un alt candidat:

- Domnule profesor, și eu am tot „Pupăza din tei”.

O clipă am rămas blocat, dar m-a salvat președintele comisiei, același imperturbabil S.U.:

- Nu-i nimic, dumneata ai caracterizarea personajelor!

Gata să pufnesc în răs, mă gândeam cum va prezenta bietul candidat nevinovat trăsăturile de caracter ale...pupezei!

O altă întâmplare hazlie, de la același concurs de admitere, o are

muit. Tot Împăratul – alt supranumit al domnului S.U. – a înălțurat tensiunea din clasă:

- ești liber, tovarășul T. Primești nota 8. iar L.P., celălalt examinator, a adăugat mucaliti:

- Și dacă nu intri nici anul acesta, la anul îți vom da 10!

Uitând de palma primită, S.T. a plecat din clasă închinându-se și mulțumind pentru nota primită, probabil cea mai mare din viața lui de școlar.

14. Profesorii care s-au perindat pe la liceele „cu profil deficitar” (agricol, construcții) își amintesc, desigur, că principala problemă cu care se confruntau erau aceea a frecvenței. Acum, la zeci de ani de la întâmplările relatate se poate face o analiză obiectivă a fenomenului.

Lipsiți de motivație – puteau munci cu sapa sau știa să hrănească animale și fără școală, proveniți din familii nevoiaș, mulți dintre ei locuind în comunele limitrofe și obligați la o navetă costisitoare și dificilă, copiii aceștia erau niște victime sigure ale sorții, ale regimului, mai exact spus.

La rândul lor, dascălii asistau neputincioși la un simulacru de școlarizare, în care unii elevi veneau la școală abia de câteva ori pe lună, mai mult de frica pierderii alocației și mai puțin pentru utilitatea certificatului dobândit. Și, desigur, nu datorită eforturilor cadrelor didactice. Eliminarea repetenței, ca să nu mai pomenim de inexistența măsurilor de exmatriculare – era obligatoriu să se știe în lume că în România învățământul liceal a devenit obligatoriu – legau, pur și simplu, mâinile și

că familia respectivă ...fura curent electric, printr-o instalație grosolan improvizată. Astfel, am recurs la șantaj, adică am simulat încheierea unui proces-verbal că, în cazul în care elevul mai lipsește, vom sesiza organele în drept. Am păstrat câțiva ani acel proces-verbal, reușind să mai îmbunătățim frecvența. În mod cu totul surprinzător – și plăcut pentru mine –, după revoluție, tatăl băiatului a renunțat la băutura și este acum un mic dar respectat întreprinzător particular...

Un alt caz, de astă dată cu un elev de la Siliștea-Crucii, dacă nu-mi joacă feste memoria, mă face și acum să zâmbesc.

Elevul lipsea de vreo lună de zile, timp în care am apelat la toate „oraganele” din comună, inclusiv la Miliție. Și, probabil de teama șefului de post, iată-l pe „făptaș” apărând la școală, senin și neîncomodat de vacanța pe care și-o luase. Curios, l-am interelat:

- De ce ai lipsit, măi N.C., atât de mult? Mă așteptam ca acesta să se scuze motivând că l-au oprit părinții la cules de porumb sau că aceștia nu au avut bani să-i cumpere haine sau că a fost bolnav, adică una dintre „plăcile” obișnuite în aceste cazuri. De unde, nimic din toate acestea. Elevul a făcut o figură gravă, preocupată și mi-a răspuns:

- Domn' director, moare nașu'! Vă dați seama, cred, că nu știam dacă se explodează de supărare sau să izbucnesc în răs. Mesajul lui era clar:

„Măi, nea directore, păi crezi că mie îmi arde de școală dacă nașul meu trage să moară?” Și mi-l imaginam cum, într-o scenă ritualică, precum în vechile comunități rurale, îl „păzește” pe murebundu lui naș...

- Bine, i-am zis, dar dacă nașul tău mai zace încă un an până să moară, tu n-ai de gând să mai vii la școală? Căci, era evident că, dacă această situație ambiguă se prelungea, elevul nu venea. Ba chiar până nu i se făceau pomenile de șase săptămâni, o jumătate de an și un an!!!

Marian PIRNEA

Eveniment cultural la Balasan

Până de curând, satul aflat la câțiva kilometri, dar în componența municipiului, a fost un fel de Macondo, din romanul „Un veac de singurătate” al columbianului Gabriel Garcia Marquez, laureat al Premiului „Nobel” și candidat neales la președinția țării sale, adică o localitate izolată pe unde oficialitățile au trecut rar, ani de zile, și atunci pentru strângerea de „dări” sau, înainte de alegeri, cu promisiuni de cele mai multe ori neonorate și neonorante.

Localitatea datează din deceniul al III-lea al veacului trecut, când un stăpân al pământurilor din zonă, din lipsă de mână de lucru, a primit din Băilești, Galicea Mare, Moțaței și chiar de mai departe oameni nevoiași, cărora le-a dat locuri de case și satul s-a numit Nădejdea, după o fiică a moșierului respectiv, dar și pentru că, în conștiința celor stabiliți, era vorba de un fel de „pământ al făgăduinței”. Li s-a ridicat și școală, și biserică, apoi chiar cămin cultural și, nu se putea altfel, magazin cu de toate și cârciumă.

După ultima reformă agrară, nădejdenii au devenit muncitori agricoli la fermele IAS, într-o înțelegere reciprocă cu agronomii Dulgheru, Naon, Chiriță, soții Bănduț, Ispas etc.

La școala din satul care, pe urmă, s-a numit Balasan, dar halta CFR a continuat să se numească ... Horticola (!?) au făcut apostolat învățătorii Vasilica Dulgheru, Constantin Mitroi și Bebe Moreanu și profesori ca Ștefan Măndoiu, Gheorghe Gheorghisan, Mihai Gabrovanu, Ion Marinescu, Laurențiu Moreanu, Angela Popa și alții și, spre meritul lor, s-au ridicat prin învățatură, numeroși copii ai satului. Astfel, locuitorii se mândresc legitim, spre exemplu, cu ing. Ilie PISOI, ridicat dintre chimiștii profesorului Nicolau, ajuns destui ani viceprimar al municipiului Drobeta Turnu-Severin, ing. Ionel Mușuroi și alții.

În Balasanul de azi s-au produs schimbări în bine, elemente care au scos mica localitate din monotonie și aplatizare.

Concret, este vorba de modernizarea dispensarului, a școlii primare, cu clase în sistem simultan, din cauza numărului mic de elevi. Școala și grădinița funcționează ca structuri ale Școlii Gimnaziale nr. 3 Băilești, iar elevii de ciclul gimnazial din Balasan au la ore fixe la dispoziție microbuzul pentru transport școlar al Primăriei Băilești.

Evenimentul cultural la care se referă materialul de față este deschiderea Filialei Bibliotecii Municipale Băilești în satul Balasan.

Inaugurarea acesteia n-a rămas fără ecou și, pentru informarea cititorilor Gazetei de Băilești, am apreciat ca necesară o vizită la fața locului, drept pentru care am efectuat documentarea în spirit obiectiv.

Străbaterea celor câțiva kilometri, în prag de toamnă, a constituit un prilej de contemplație și admirație a peisajului câmpenesc și, apoi, a micii păduri de salcâmi, verdele care, vizibil, începuse să ruginească tablou inedit, dar urât de numeroasele grămezi de gunoi de pe ambele părți ale șoselei, semn al nesimțirii și lipsei de civism care persistă, spre regretul celor care se preocupă neconținut de progres și civilizație.

La sediul nou-înființatei bibliotecii din Balasan, de pe strada principala, după un indicator, trecătorul aflând că se numește „1 Decembrie”, de serviciu este d-na Janeta Vlad (cei trei bibliotecari asigură activitatea prin rotație). La ușă e afișat programul de lucru cu cititorii.

Din dialogul cu d-na Janeta Vlad aflăm că Primăria Băilești a făcut investiții serioase pentru dotarea bibliotecii cu cele necesare unei funcționări corespunzătoare. E vorba de mobilier, adică de birou, rafturi pentru 2.000 de volume, rafturi pentru expoziții, mese și scaune pentru sala de lectură, iar în curând Biblioteca Județeană o va dota și cu calculatoare. Pentru anotimpul rece biblioteca dispune, împreună cu școala, de instalație de încălzire centrală.

Inaugurarea a avut loc luni, 17 septembrie, odată cu începutul noului an școlar. Panglica a fost tăiată de d-l primar Costel Pistrițu și de d-na Nicoleta Trașcă, metodist la Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman”, întâmpinați, după tradiție, de localnici cu pâine și sare.

În prezența consilierilor municipali, a invitaților și a numeroși localnici, a fost oficiată slujba religioasă de sfințire de către preoții băileșteni Crinu Mihai și Cătălin Neacșu.

A urmat un apreciat program artistic cu cântece, recitări și majorete.

De asemenea, participanții au fost plăcut impresionați de cele patru expoziții amenajate cu acest prilej: „Picturi pe sticlă”, „Culorile vacanței băileștene” (desene), „Cărți ale scriitorilor băileșteni” și „Flori de mină” a d-lui Grigore Zariosu.

Pe 5 octombrie, în colaborare cu Școala Gimnazială nr. 3 și Grădinița Balasan s-a organizat „Ziua educației” – acțiune care a fost realizată cu un real succes și care, nu cu mult timp în urmă, era ca și de neconceput.

Tot de la d-na Janeta Vlad, prin acest material, cititorii Gazetei de Băilești trebuie să afle că, până în prezent, Biblioteca din Balasan are 61 de nou-înscrși; cititori de toate vârstele, de la elevii din ciclurile primar, gimnazial și liceal la cei vârstnici ca Toma Pătrașcu de 80 de ani și Gheorghe Decă de 81 de ani.

În încheiere apreciem că oricine trebuie să realizeze că atât inițiativa, cât și împlinirea ei sunt laudabile.

Succes!!!

Valentin TURCU

Baladele și autorul lor, mari valori

Încerc să-mi exprim bucuria și satisfacția în fața unei cărți de o inestimabilă valoare a dlui prof. Valentin Turcu, **Balade Băileștene**.

Și o fac la invitația Domniei Sale din **Baladistului electoral... „anonim“**:

... În sfârșit, dragă „coleg“, baladist de la Băilești,

Dacă-ai să semnezi ce scrii, că-șa e bine și drept,

Putem să colaborăm, dar după ce... năpârlești!

Vino, te rog, la „Gazetă“....., vino, te rog, te aștept!!!

Da! Este o întreagă istorie a Băileștilui, scrisă în versuri de un talentat scriitor, care se ascunde sub frumusețea tâlcului de autentic observator al evenimentelor ce au măcinat ani întregi existența spiritului uman al acestor melegari juri care ard sub nemilosul soare al șesului neînduplecat...

Vă mulțumesc, domnule prof. Valentin Turcu, pentru că ați scris

aceste „Balade“ pentru noi, cititorii, dar, fiind într-un circuit închis, târziu le-am gustat farmecul extrem de agreabil.

Alegerea subiectului fiecărei balade este o închinare în fața celui care se dăruiește pentru un scop anume cu sau fără intenție vizibilă.

Cine, Domne și anume,
Orice-ar face, orice-ar drege,
De ce de când e pe lume,
Omul tot mereu alege?!

Sunt convinsă că ați lucrat atât de mult, încât ați perfecționat arta scrisului. O spun convinsă de realitate.

I.L. Caragiale vorbea de onorabilitatea literară, în sensul că orice scriitor e obligat să lucreze... și Dumneavoastră ați lucrat! Mult și Bine!

Este o lucrare curată, curgerea cuvintelor e studiată, moale, catifelată sau incisivă!

Se observă că fiecare vers are eufonie, iar ritmul subteran susține bine ideile. Rațiunea e prezentă. Se simte intelectualul care vrea să uite că este intelectual și recurge la timpul care e caracterizat de anomalii venite de dincolo de rațiune. Fără ostentație, însă.

Și te întreci, în fața unor versuri... Să fi fost chiar așa acele vremuri?!...

Impostură în guvernare, prefecturi și primării, în presă, la radio, școli și universități.

- Pleacă-ai noștri, vin ai noștri, dar cu alte pălării.

S-au sprijinit pe șantaj, pe abuz și pe strâmbătăți.

Sunt încântată în fața versurilor... Scriitorul Valentin Turcu este venit aici ca un adevărat valah, cu o retorică deosebită, cu o trăire nemaipomenită care te încântă, te deconectează, te elibe-

rează de ceea ce a fost abuz, neînfrânare; care transformă descrierea într-un trup descompus sau deprimat de relele impuse de SUS?!... „Traficanți de arme, de droguri și de «carne vie»“, „Trunători“, „tăinuitori“, „surse“, „recuperatori“. Bordeluri de lux și „pești“, „boșii“, „capii de mafie“. Cu „escroci sentimentali“, „dileri“, „falsificatori“...

Născută la Băilești, știindu-i pulsul și schimbările, trăiesc intens orice vers care ascunde o amintire „dureros de dulce“ care mă însoțește pretutindeni. Cine, oare, ar nega realitatea trăirilor de aici când ea, realitatea, vibrează, iese la suprafață fără menajamente în aceste balade?

Forța versurilor e atât de puternică, încât îți vine să strigi sau să fi strigat celebrul „AHOE!“ Dar, cine să ne fi auzit? Astăzi

o putem spune: „Așa a fost!“

Talent, receptivitate, informație, muncă asiduă, constant afirmată, iată o concluzie ce se impune după citirea acestei cărți care va rămâne ca Document istoric al orașului Băilești.

Poți râde, dar e „râs printre lacrimi“, cum spune un scriitor... la unele versuri care se vor amuzante, dar au iz de ispășire a pedepsei venite de undeva, un „necunoscut“ păcat prea mare pentru o înge-nunchiere a unui întreg popor!?

Vă felicit, domnule prof. Valentin Turcu, pentru această pledoarie măească a versului românesc care poate fi cunoscut până dincolo de România (și o vom face), căci omul poate suferi, dar nu cedează când este convins de real!

Mulțumesc pentru carte – o revelație a clipelor mele de băileșteancă.

Merită citită de orice băileștean și nu numai...!

Valentina RISTEA

Balada ferestrelor

Motto:
*“Ne smulg adesea din vise
Ferestre vremelnice deschise.”*
Nikolaus Lenau

Cu arcuri simple romane,
Ca-n templele antice,
Sau ondulate-persane,
Sau mai dulci –kalcidice,

Sau gotice ogivale,
Către cer parcă țâșnite,
Din vestice catedrale
Și de papi înșiși sfințite.

Au fost multe decorate,
În barocul timpuriu,
Iar altele stilizate
Spre sfârșitul lui, târziu.

E în lumea omenească,
De pe întinderi terestre,
Variatate firească
În mulțimea de ferestre:

Ferestre zise „hublouri“,
La vapoare, submarine
Și ferestre cu rulouri
De reglat lumina bine,

Ferestre cu transperante
Și ferestre cu perdele,
Ferestre la uși – glasvante –
Ferestre cu jaluzele...

Sunt ferestre luminate –
Semn al vieții într-o casă,
Și ferestre-ntunecate,
Pe care tristeți apasă,

Căci de la stăpâni au luat
Din ale lor însușiri
Și păstrează necențat,
Ca martore, amintiri:

De iubiri nenpărtășite,
Cu speranțe în zadar,
Dar și de-altele-mplinite,
Fericite, așadar...

Sau ferestre cu vibrații,
La baluri și sindrofii,
De muzici și aclamații
De petrecăreți târzii,

Sau deschise la perete,
Ca aer curat și bun
Să alunge pe-ndelete
Fumul prea gros de tutun.

Ferestre întredeschise,
Să lumineze un pat,
După fantastice vise,
Cu destin complet ratat,

Sau, târându-se agale,
La ferestrele din față,
Bolnavii de prin spitale,
Mai sperând încă în viață...

Ghirlande împodobesc
Ferestre însuflețite
Ce de la-nălțimi privesc
La aglomerări grăbite.

De la geam, un gest frumos
E în zi de sărbătoare
Când e aruncată jos
Trecătorilor o floare

Și dintr-o iubire pură,
Totodată, e normal
Că-n ferestre flutură
Drapelul Național...

La noi, în dușmani, teroarea,
În pas cu vremurile,
Producea intimidarea
Făcând zob geamurile...

Astfel, blestemați ai sorții,
Mărlani, negliobi și perfiți
Le spârgeau în crucea nopții
Cu pietre și cărămizi.

În Socialism era
Tara, după cum se știe,
Fără a exagera,
O imensă pușcărie...

O fereastră nepermisă,
A avut un singur scop –
Pe „unde scurte“ deschisă
“Radio Free Europe“...

Ea mai îndulcea viața
Și ne-o-nsenina ades cu
Deschiderea dimineții
În acorduri de Enescu.

Prin ea am tot așteptat
Să vină americanii,
Pe mare, aer, uscat...
Și astfel ne-au trecut anii...

De acolo, de departe,
În sfârșit, când au venit,
După-un veac, pe jumătate,
Noi tot nu ne-am pricipsit...

Știm toți că domni yankei,
Chiar când au bune intenții,
Și, la fel, alții ca ei,
Au și prea multe ... pretenții...

Ferestre acustice
Azi nu mai au rost să fie
Și ce ne rămâne? Ce,
Să tragem de ...sărăcie!!!

Azi mâncăm democrație,
Bem cu halbele iluzii
Și, ieșiți din garanție,
O să trăim cu ...perfuzii

Cum ar putea să se cheme
Că, în pas cu modele,
În case, de la o vreme,
Schimbăm și ferestrele?!

Snobism? Cine poate ști,
Dacă în structuri binale,
Cât se vor mai folosi
Geamuri tradiționale?!

Clădiri proaspăt reparate,
Cu, dar și fără balcoane,
Sunt ca babele fardate,
Gătite cu termopane...

Instituții, școli, spitale,
Case rurale, urbane
Schimbă au sau nu parale –
Geamuri vechi cu termopane.

Lumea e altfel prin ele?
Țin de cald sau de răcoare?
Le mai trebuie perdele
Și cam cât durează, oare?

Zicea un lăutar, Fane,
Ieri, când bea bere cu rom,
„De când mi-am pus termopane,
Parcă sunt altfel de om!!!“

Cum, mă?, l-a întrebat unu,
Mucalit și plin de fler,
„-Bă, nu face pe nebulu“,
I-a răspuns, „Ca un boier!“

Termopane și rulouri
Se pun azi de care-o fi
Să vadă morții-n cavouri
Când e noapte și când zi....,

Iar cei rămași încă vii
Își pun de zor termopane
La vile sau coșmeli,
La yachturi și avioane.

Viața a fost să-i învețe,
După tot ce-a fost pe-aici,
Să-și pună și la cotețe
Și chiar la câini și pisici.

Se cheltuiesc milioane,
Să fie societatea,
Văzută prin termopane,
Altfel ca realitatea...

Astfel că tu, vere Stane,
Ia pe credit, nu știu cum,
Și montează-ți termopane,
Să vezi lumea roz, de-acum,

Altfel, ca să pleci din viață,
În încheiere îți spun,
Se găsește în orice piață
Și frânghie și săpun.

Și-o să-și pună fiecare,
Încă de când este viu,
Când o fi de-nmormântare,
Termopane la sicriu.

Valentin TURCU

Când a făcut lumea mare,
A dat Ordinea Divină
Oricărei vietuitoare
Întineric și lumină.

La-nceputu-acelei ere,
În capete a crestat
Deschideri pentru vedere
Și ce e de observat.

La oameni mare miracol
A fost ca, în sus și-n jos,
Să vadă orice obstacol,
Dar și tot ce e frumos...

Și le-a dat găuri în nas,
De miros și respirat
Și le-a tăiat guri cu glas,
De băut și de mâncat,

Le-a pus pânii laterale
Să audă-n depărtări;
Deci, le-a dat simțuri reale
Prin ochi, guri, urechi și nări.

Cu capul plin de ... „deschideri“,
În negurile rupestre,
Omul s-a trezit, altminteri,
Cu nevoia de ...ferestre.

Tot Forța Divină-i-dase
Și cugetare deplină,
Peșterile să le lase
Și să iese la lumină,

Să-și facă viața frumoasă,
Sub blânda rază solară,
Și prin ferestre, din casă,
Să vadă ce e afară...

Găuri în zid la-nceput
Și prin bășici luminate,
Noaptea, erau, în trecut,
Cu obloane astupate.

S-au luminat mult mai bine,
Cum oamenii și-au dorit,
Când, după mult timp, în fine,
Sticla s-a descoperit...

Dreptunghiulare, pătrate,
Dar și rotunde, ovale,
Cu vitralii colorate
La domuri și catedrale,

Sau de cristal, la palate,
Castele nobiliare,
În rame scumpe montate,
Din lemn de esențe rare.

La case obișnuite
Au fost peste tot prezente,
Pe sune mici cheltuite,
Geamuri simple, transparente.

Arhitecții ne spun cum
Fereestre-au fost adaptate,
În al istoriei drum
Și-n ce stiluri proiectate:

Sfântul Dimitrie – Izvorătorul de mir

În ziua de 26 octombrie, Sfânta noastră Biserică Ortodoxă prăznuiește pe Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir. Ne este cunoscut tuturor sensul sau semnificația cuvântului mucenic, sau martir, care desemnează pe acela care, urmând lui Hristos și slujind oamenilor, și-a dat viața pentru învățătura creștină, pecetluind astfel, cu sângele lui, credința și dragostea în Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Zecile și poate sutele de mii de martiri, al căror număr și nume le cunoaște numai Dumnezeu, au întruclupat, în nevoitele lor mucenicești, cele mai înalte și mai scumpe virtuți ale vieții creștine, printre care un prim loc îl ocupă credința, nădejdea și dragostea. Ei au pășit spre mucenicie, spre suferință, spre martiraj, plini de o înflăcărată credință în Dumnezeu, pătrunși de adevărul de neclintit al cuvintelor Mântuitorului, care a spus: „Dacă pe Mine M-au prigonit, și pe voi vă vor prigonii”, iar „cine va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va scăpa” (Marcu VIII, 35). Aceste cuvinte ale Mântuitorului Hristos, precum și altele cu același sens, le-a avut mereu în față sfântul pe care îl prăznuim în octombrie.

Ca să înțelegem mai bine cine a fost acest sfânt, când a trăit, ce fapte de seamă a înfăptuit, pentru a merita cinstea ce i se dă de veacuri, să întoarcem filele istoriei cu multe veacuri în urmă, cu aproape 17, când a trăit Sfântul Dimitrie. Este vorba de sfârșitul veacului al III-lea și începutul celui de-al IV-lea al erei noastre creștine. El s-a născut în partea de răsărit a imperiului roman, în provincia Iliria, care pe vremea aceea cuprindea Bulgaria de astăzi, Iugoslavia și Grecia.

Marele imperiu roman era condus în acea vreme de cunoscutul prigonitor al creștinilor, împăratul Diocletian, împreună cu Maximian, un alt asupritor al religiei creștine. Acestia au dat mai multe decrete sau legi de persecuție împotriva creștinilor, ordonând dărâmarea locașurilor de cult, interzicerea adunărilor creștinilor și arderea cărților sfinte.

Ambii împărați pretindeau să fie adorați ca niște zei, dar creștinii, deși se supuneau statului, potrivit îndemnului Sfântului Apostol Pavel: „Supuneți-vă stăpânilor, căci legile sunt rânduite de Dumnezeu”, totuși, nu puteau să-i cinstească pe împărații păgâni și în general pe oricare alt împărat, ca pe Dumnezeu, întrucât ei socoteau că singurul împărat pe care trebuie să-l adore, să-l cinstească întocmai ca pe Dumnezeu, este Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care s-a jertfit pentru păcatele întregii omeniri. Aceasta a fost epoca în care s-a născut, în casa voievodului din cetatea Solunului – Salonicul de astăzi, oraș situat în partea de nord a Greciei, Sfântul Dimitrie, cel care avea să fie ostașul și mucenicul lui Hristos.

În Viețile Sfinților, ni se spune că tânărul Dimitrie creștea în virtute și în cunoașterea legii lui Dumnezeu. Atât de mult era el lăudat pentru înaltele calități pe care le avea, fiind drept și curat cu inima, încât împăratul Maximilian, auzind de înțelepciunea și virtuțile ostășești ale lui Dimitrie, l-a ridicat la rangul de dregător sau voievod al Salonicului, după moartea tatălui său, care fusese de asemenea mare dregător al cetății. La solemnitatea înscăunării sale ca dregător, împăratul i-a dat următoarea poruncă: „Să-ți păzești țara și să o cureți de creștini, ucigând pe toți cei care nu mi se închină mie și cheama numele lui Hristos”.

Ajuns conducător al cetății, Sfântul Dimitrie a început să protejeze pe creștini și să învețe el însuși cuvântul lui Dumnezeu, fără să se teama de împărat. Viețile Sfinților ne spun că mulți închinători la zeii păgâni au fost aduși la credința adevărată prin ostenele Sfântului Dimitrie. Împăratul Maximilian, întorcându-se biruitor de la un mare război contra sciților și a sarmaților, a voit să aduca jertfă de mulțumire necuraților zei în Tesalonic. Cu acest prilej l-a chemat și pe Dimitrie să jertfească zeilor înaintea tuturor. Atunci viteazul ostaș al lui Hristos a înțeles că a

sosit ceasul să mărturisească înaintea tiranului împărat credința în adevăratul Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul și toate cele văzute și nevăzute. Apoi și-a adus aminte și de cuvintele Sfântului Apostol Pavel care zice: Cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mântuire (Romani 10, 10). Adică nu-i de ajuns să crezi în taină în Dumnezeu, ci trebuie să-L mărturisești și cu cuvântul în public, ca să te poți mântui. Această credință cu darul Duhului Sfânt având-o Dimitrie în inima sa, a ieșit în mijloc și a mărturisit cu mare îndrăzneală, că nu zeii, ci Dumnezeuul creștinilor este adevăratul Dumnezeu. Auzind împăratul că Sfântul Dimitrie, în loc să-l laude pe el, a mărturisit că Hristos este adevăratul Dumnezeu, s-a mâniat tare și l-a aruncat în temniță, spre judecata și osânda la moarte. Într-o zi împăratul făcând mare spectacol în aer liber, după obiceiul romanilor, a pus pe un vestit luptător, anume Lie, să se lupte cu creștinii pe un pod înalt și să-i arunce jos în niște sulite cu vârful în sus, spre veselia spectatorilor. În acest timp Sfântul Dimitrie era păzit în temniță din ordinul împăratului. Atunci un tânăr creștin cu numele Nestor, ucenicul mucenicului, s-a aprins de răvna pentru Dumnezeu și nemaiputând să rabdeuciderea creștinilor, s-a dus în temniță la Sfântul Dimitrie și i-a spus: „Robule al lui Dumnezeu, mare nedreptate

se face împotriva creștinilor, deci roagă-te pentru mine, că vreau să lupt cu Lie, și să izbândesc sângele nevinovat al creștinilor”.

Sfântul Dimitrie, fiind legat în lanțuri, a binecuvântat pe Nestor și, însemnându-l cu semnul Sfintei Cruci, i-a zis: „Du-te, frate, și te luptă cu Lie, că și pe Lie îl vei birui și pe Hristos Îl vei mărturisi!” Tânărul Nestor fiind întărit cu rugăciunea Sfântului Dimitrie și-a făcut cruce și ducându-se în acea privescătoare a strigat: „Vreau să lupt cu Lie!” Zadarnic încercau toți să-l oprească pe Nestor de la lupta cu Lie că el striga în auzul tuturor: „Vino, Lie, să te lupti cu mine!” Apoi începând a se lupta cu el, a zis fericitul Nestor: „Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi”. Și îndată, cu ajutorul rugăciunilor marelui mucenic, l-a aruncat pe Lie în sulite și l-a omorât. Împăratului Maximian i-a părut rău de moartea lui Lie și l-a chemat la sine pe Nestor și l-a întrebat: „Cu ce farmece ai reușit să-l învingi pe Lie?”, iar Nestor a răspuns: „Eu, împarate, nu cu farmece l-am învins pe Lie, ci cu puterea lui Hristos, Dumnezeu cel adevărat”. Auzind aceasta, împăratul a poruncit să i se taie capul, împlinindu-se astfel cuvintele Sfântului Dimitrie, că Nestor va mărturisi pe Hristos.

Ulterior a aflat împăratul că Nestor a fost îmbărbătat de Sfântul Dimitrie și atunci a poruncit să fie ucis și acesta. Mergând ostașii în temniță, au găsit pe sfânt îngenucheat la rugăciune și repezindu-se asupra lui, l-au străpuns cu sulite, iar Sfântul Dimitrie a primit în felul acesta cununa muceniei pentru Hristos. Era tocmai în ziua de 26 octombrie, anul 304 după Hristos. Ajungând împărat, Sfântul Constantin cel Mare care a dat libertate tuturor creștinilor, a făcut o mare biserică din lemn în Tesalonic, peste moaștele Sfântului Dimitrie, unde alergau mulți credincioși orbi, schiopi, bolnavi de tot felul și cu rugăciunile sfântului se întorceau sănătoși la casele lor. Printre aceștia a fost și un dregător împărătesc anume Leontie, care, venind la biserica Sfântului Dimitrie, s-a făcut îndată sănătos. Drept mulțumire, a înce-

put să facă o biserică mare din piatră în locul bisericii mici din lemn, în cinstea Sfântului Marelui Mucenic Dimitrie.

Pe când săpau temelile bisericii, cu rânduiala lui Dumnezeu, au descoperit și racla cu moaștele Sfântului Dimitrie, din care izvora mir binemiositor cu care se ungeau cei suferinzi și se vindecau. Biserica făcută de Leontie a fost mărită mai târziu, ajungând cea mai mare și mai din Tesalonic, care se păstrează până astăzi. Tot Leontie, fiind iubitor de Dumnezeu, a făcut o racla nouă din argint și a așezat în ea moaștele Sfântului Dimitrie, care se păstrau sub altarul mării biserici. Mormântul Sfântului Dimitrie se află și astăzi la biserica sa din Tesalonic unde merg zilnic credincioșii în pelerinaj și cer ajutorul lui.

Sfântul Mare Mucenic, pe care îl prăznuim pe 26 octombrie, este socotit ca un izvor al bogăției și belșugului, încheind perioada de toamnă, așa cum Sfântul Mare Mucenic Gheorghe deschide perioada de primăvară. Amândoi au fost ultimii generali romani creștini, uciși în persecuție.

Așa cum minunile și faptele Sfântului Dimitrie au trezit conștiința creștină și au întărit pe creștini în convingerile lor religioase, în dragostea față de Dumnezeu și de oameni, în urmarea adevărată a lui Hristos, tot așa și noi astăzi, luând pildă de tărie în credință, în dragostea pentru aproapele și pentru oameni, să cinstim prin toată ființa noastră pe cel ce a trăit și murit pentru Hristos, cântându-i imn de laudă, așa cum au cântat și creștinii de-a lungul veacurilor și cum se aud și astăzi în cetatea sa sfântă, Tesalonic, în alte cetăți și în Bucureștiul nostru:

„Mare apărător te-a aflat întru primejdiei lumea, purtătorule de chinuri, Dimitrie, pe tine, cel ce ai biruit pe păgâni. Deci precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască pace și mare milă”, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin!

Preot Costel GAVRILA
Parohia Sf. Nicolae, Băilești

Am trăit s-o vedem și pe-asta!

► Continuare din pag. 8

Participarea la acest meci a fost, de fapt, mai mult pentru a evita o amendă consistentă care se aplică în caz de neprezentare. În această situație, este de înțeles că meciul a fost un joc de-a șoarecele cu pisica, iar rezultatul contează numai pentru statistici, în final calificării impunându-se cu un categoric și usturător 8-0. Fără comentarii! Și, normal, fără reproșuri la adresa băieților care au evoluat în acest joc sau la cea a antrenorului, în acest caz, de circumstanță.

Ceea ce nu știu cei mai mulți dintre băileșteni și fanii jucătorilor (din ce în ce mai puțini), este că, după acest meci, despre echipa

băileșteană se poate vorbi numai la timpul trecut, ea devenind o amintire, întrucât s-a depus cerere de retragere din campionat. Am trăit s-o vedem și pe-asta, adică Băileștiul să dispară de pe harta fotbalistică a Doljului, defunctei echipe cântându-i-se prohodul.

Problema este destul de delicată și se impune multă maturitate și înțelepciune în interpretarea corectă a acestei decizii, deoarece ar putea fi acuzați chiar niște „vinovați fără vină”.

Pentru că s-a vorbit și s-a scris că jucătorii n-au fost remunerați, s-ar putea trage concluzia falsă că echipa s-a desființat din motive financiare. Pentru informarea corectă a celor interesați, și nu numai, vom spune că prof. Florin Duinea,

directorul clubului, ne-a asigurat că în contul clubului sportiv există suficienți bani pentru desfășurarea activității fotbalistice în condiții normale, dar nu există modalitatea legală ca jucătorii să beneficieze de ei, ținând seama că posturile de fotbaliști au devenit vacante și s-au blocat odată cu retrogradarea din Liga a IV-a, de fapt o retragere în urma mării greșeli făcute de a accepta fuziunea cu CFR Craiova, din Liga a III-a, în necunoștință de cauză și fără ca cei care au luat hotărârea să consulte persoane care se pricepeau. De acolo a început degringolada în fotbalul băileștean. Se adaugă faptul că, începând cu data de 1.04.2010, convențiile civile prin care puteau fi plătiți jucătorii

s-au desființat, iar singura posibilitate legală, Persoană Fizică Autorizată (PFA) nu le-a convenit jucătorilor, fiind în opinia lor prea costisitoare și ei câștigând destul de puțin.

În aceste circumstanțe, echipa de suflet a băileștenilor a sucombat și de acum se vorbește despre „defuncta” echipa „Progresul” Băilești.

Și, deși prin structură suntem optimiști aproape incurabili, de data aceasta pesimismul câștigă lupta interioară și, cu regret, credem că peste mult timp se va mai putea vorbi de o echipă competitivă a municipiului. Trist, dar adevărat, chiar dezarmant! Așa cum era, fără această echipă Băileștiul va fi sigur mai sărac.

Deoarece la momentul de care vorbim echipa se afla pe ultimul loc în clasament, după 9 etape acumulând numai 4 puncte, adică 14,81% din punctele puse în joc, cu – 8 la „adevăr” și – 23 la golaveraj, făcând haz de necaz, am putea spune că, dacă în urma unei hotărâri aberante a Comitetului Executiv al FRF, a dispărut „Universitatea” Craiova, „campiona unei mari iubiri”, prin hotărârea proprie a diriguitorilor fotbalului a dispărut „Progresul” Băilești, la acest moment „campiona unei mari dezamăgiri”.

Ne vedem nevoiți să repetăm cu tristețe „am trăit s-o vedem și pe-asta”.

Gh. GHEORGHISAN

Am trăit s-o vedem și pe-asta!

Afirmam în numărul anterior al Gazetei că *prin rezultatele de până acum, se dovedește că este grea viața în Liga a IV-a și echipa noastră, deocamdată, nu se ridică la nivelul acestei ligi, din moment ce are deja minus 5 la adevăr, minus 7 la golaveraj, realizând doar 22,22% din punctele puse în joc în cele 6 etape.* În același articol dădeam glas îngrijorării directorului clubului care afirma că, în condițiile discutatei intenții a lui Marghidan de a se retrage și a absentei jucătorilor aduși în acest an, cei mai mulți părăsind echipa, de a nu putea „strânge” 11 jucători pentru meciul din deplasare cu „Viitorul” Cârcea, în etapa intermediară de pe data de 18.09. Și previziunile profesorului Duinea s-au adeverit, antrenorii fiind nevoiți să trimită în teren formula de echipă: Pretorian – Petrică, Balica, Solomon, Chiriță, Dăbuleanu, Ciochia, Mânzână (Angiu!), Drăganca – Popa, Neicu (Pârnu). Din informațiile primite, cele mai multe de la medicul Vlad Mânzână, component al echipei, un om deosebit, ponderat și obiectiv, un jucător util și devotat echipei, generos la efort, echipa noastră a practicat un joc foarte slab, meciul fiind la discreția gazdelor care au atacat permanent, în timp ce jucătorii noștri au avut numai două faze de fotbal adevărat în tot jocul, în rest rezumându-se a arunca mingea cât mai departe de poartă. Replica băieților noștri a fost mai mult decât palidă și de aceasta au profitat gazdele care s-au impus cu un categoric 5-0, scor care putea fi mai mare, dacă, așa după cum ne mărturisea administratorul clubului Robert Călușaru, portarul Pretorian nu avea o prestație de excepție, scoțând alte 3-4 mingi de gol și salvând echipa de la o înfrângere umiltoare. Necunoscând realitatea, semnatarul rubricii de sport din cotidianul „Cuvântul libertății” scria: *Tot 5 goluri a reușit și „Viitorul” Cârcea, care a profitat de faptul că Băileștii abia a încropit un lot în plină săptămână pentru a disputa o „intermediară”, mulți dintre componenții echipei fiind la serviciu sau la școală.* Ce bine ar fi fost să fie așa! În altă ordine de idei, faptul că, pe parcursul jocului, mijlocușul Mânzână a fost înlocuit cu Angiu... cel de al doilea portar, ne scutește de orice comentarii. În condițiile în care sintagma „fotbal din plăcere” a trecut deja în categoria arhaismelor, fotbalul jucându-se numai... pe bani (și e firesc ca jucătorii să fie remunerați, pentru că, orice s-ar spune, ei depun eforturi și fac sacrificii), unii jucători din lotul băileștean vin la echipă când vor și pleacă atunci când se... plictisesc.

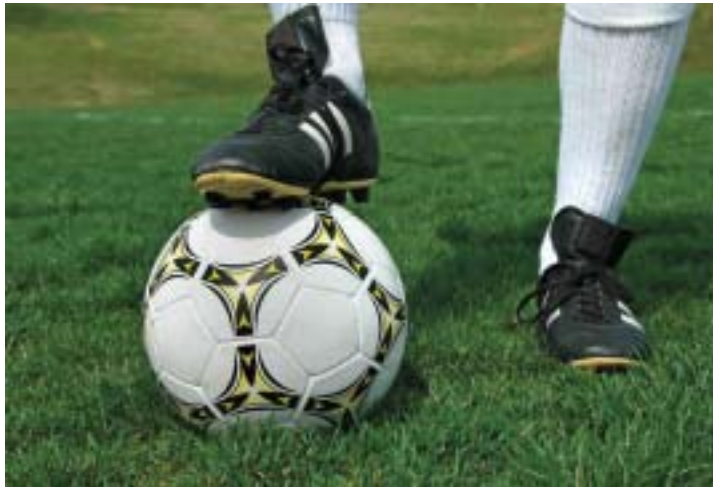
În situația în care echipa noastră se afla pe locul al XIV-lea și

avea o „zestre” de numai 4 puncte, am așteptat cu nerăbdare și mari speranțe și mari speranțe meciul din etapa a opta în care se primea vizita echipei „Recolta” Ostroveni, aflată pe ultimul loc, cu 3 puncte și nicio victorie, formație care în etapa anterioară fusese învinsă chiar pe teren propriu cu un categoric 5-1 de „Amaradia” Melnești. L-am considerat un joc la îndemâna băieților noștri care puteau obține cea de a doua victorie cu câștiguri pe plan moral. Ne îndreptătea la această speranță și revenirea la sentimente mai bune a celor trei „piese” de rezistență – Marghidan, Mogoi, Mitroi – meciul fiind abordat în formula: Pretorian – Mogoi, Balica (Becheru), Solomon, Chiriță Ciochia, Marghidan, Mânzână (Pârnu), Fluieran (Bobolocu) – Popa (Neicu), Mitroi.

Începutul a fost echilibrat, cele două echipe s-au studiat iar în primele 10 minute am avut parte de un joc lent, fără virtuți deosebite. Apoi el a devenit mai dinamic, s-au îmbinat pasele lungi cu cele scurte, apărând totuși o ușoară superioritate a oaspeților, mai rapizi și mai viguroși, cu o mai bună orientare în teren, fiind primii la minge și cu demarșuri mai reușite, mai surprinzătoare. Ne pare rău s-o spunem, dar odată cu trecerea timpului, oaspeții au speculat jocul mai puțin inspirat al echipei noastre și au trecut la cârma jocului, l-au controlat, dar nu cu autoritate, au fost mai proaspeți și au pasat mai mult și mai bine, în timp ce băieții noștri au abuzat de driblinguri (o veche meteahnă), cele mai multe neeficiente, au pierdut mingi la mijlocul terenului punându-i astfel pe oaspeți pe contraatac. Spre deosebire de jucătorii noștri preferați, ostrovenenii au făcut presing, este drept nu prea insistent, și au avut schimburi de locuri uneori derutante.

În asemenea condiții, până în min. 22 oaspeții au avut 2-3 ocazii de gol, este adevărat nu foarte clare, în vreme ce, cu excepția unei lovituri libere bine executate de Marghidan, jucătorii noștri n-au expediat niciun șut pe sau spre poartă. A urmat o revenire a echipei băileștene, cu pase mai reușite și cu două șuturi spre poartă, unul prințând cadrul porții, iar apoi jocul s-a echilibrat din nou.

Spre marea noastră bucurie și satisfacție, în ultimele 10 minute am constatat un reviniment în tabăra băileșteană, pasele au mers mai bine, a crescut și viteza de joc, s-a pus în pericol poarta adversă și chiar s-a înscris un gol, anulat corect de arbitrul Ionuț Nițoi, pe motiv de offside.

Treptat, treptat, jocul gazdelor a căpătat consistență și am remarcat o îmbucurătoare schimbare de atitudine, de mentalitate, mai multă concentrare și încercare de presing individual și colectiv, fundații au părut ceva mai siguri, cu un dublaj mai atent iar marcajul n-a mai fost aproximativ ca în primle 25 de minute. Una peste alta, spre a fi absolut obiectivi, așa cum îi stă omului bine, pe total oaspeții au fost ceva mai buni, o echipă mai omogenă și cu personalitate. După prima repriză, imaginara tabelă de marcaj a rămas imaculată, la pauză intrându-se la cabine cu un 0-0, echitabil în opinia noastră.

Din păcate, pauza s-a dovedit un sfetnic bun numai pentru jucătorii din Ostroveni care, în partea a doua, au fost mai inspirați și mai periculoși, au intrat mai repede în joc și în min 49 au deschis scorul. La un șut de la cca 19 metri, Pretorian a avut o ezitare și a respins balonul în față, apărătorii noștri au rămas pasivi, fără replică, parcă visători și Ochea, fost jucător al echipei băileștene a reluat nestingherit în plasă: 0-1. Golul i-a descumpănit și mai mult pe băieții noștri, oaspeții au profitat și au combinat frumos, au alergat permanent, s-au demarcat, pasele le-au reușit și, după ce în min. 63, Pretorian a scos o minge de gol, reparându-și oarecum greșeala de la deschiderea scorului, iar după numai două minute a avut o nouă intervenție salvatoare, în min. 68 fundașul Brezoi a marcat pentru 0-2, gol care a descumpănit aproape total echipa noastră. A urmat un joc confuz, la întâmplare, s-au greșit aproape inexplicabil pase ușoare, de la apărare „s-a bubuit” mingea, trecându-se peste faza de construcție, mai ales că vârfurile n-au venit la pasă, s-au înmulțit greșelile individuale și colective, făcându-și apariția lipsa de luciditate. Pe acest fond de degringoladă, în min 76, după un semiluft al lui Solomon, celălalt fundaș central Becheru a făcut fault în careu, iar un alt fundaș central, Ciurea Stan a executat impecabil lovitura de la 11 m, cu o reușită „scăriță”, nelăsându-i nicio speranță goalkeeperului nostru: 0-3.

Și de aici, o spunem cu mare

durere în suflet, totul s-a nărui, haosul a devenit cuvântul de ordine în formația noastră. Apărarea a fost vreaște, fundații plecând în atac într-o adevărată inconștiență, s-au comis greșeli de începători, înaintașii oaspeți au făcut ce au vrut și, pe alocuri, fără să-și propună, i-au ridiculizat. Ostrovenenii

au ratat și alte ocazii, Pretorian a mai scos două șuturi periculoase. Ceea ce a surprins la cele mai înalte cote a fost faptul că unii dintre jucătorii noștri i-au sfidat până și pe antrenori, nu le-au luat în considerare indicațiile, ba dimpotrivă, au făcut ce i-a tăiat capul, ajungându-se la situația incredibilă, poate unică în istoria fotbalului, ca cei doi antrenori – Cătălin Pascu și Viorel Becea – exasperați, să plece de pe bancă.

După ce în min. 82, Mogoi a reușit să înscrie golul de onoare, în ultimul minut, fratele geamăn al executantului loviturii de la 11 m, Ciurea Marin a stabilit scorul final: 1-4. Înfrângerea grea, apăsătoare!

Apreciindu-le jocul, le-am reproșat totuși oaspeților acele momente de circ, supărătoarele și dese simulari care le-au diminuat valoarea, pentru că un bun fotbalist trebuie să aibă și o comportare pe măsură.

Cu mare strângere de inimă ne vedem nevoiți să recunoaștem cu bărbăție că, după 0-3, pe teren a existat o singură echipă, în timp ce jocul favoriților noștri s-a situat la limitele ridicolului, în condițiile în care au avut în față echipa de pe ultimul loc. Dacă nu învingi pe tren propriu nici „lanterna roșie”, echipă care în etapa următoare s-a înclinat pe teren propriu în întâlnirea cu CS Ișalnița, cu 1-4, ce s-ar mai putea spune?

După încheierea partidei, am fost neplăcut surprinși de incapacitatea unor jucători de a analiza corect situația și care ne-au contrazis când ne-am afirmat punctul de vedere, exprimat și în acest articol, cu privire la jocul echipei noastre, susținând că jocul a fost echilibrat, oaspeții n-au fost superiori și puneau înfrângerea numai pe seama greșelii de la primul gol a portarul Pretorian care, în opinia noastră, în ciuda acelei nefericite intervenții, a contribuit la limitarea proporțiilor scorului.

Având în vedere și atitudinea față de antrenori, neluarea în seamă a indicațiilor acestora, nu pentru a-i jigni, ci pentru a-i ajuta să vină cu picioarele pe pământ, le vom spune unor jucători că au o impresie prea bună despre ei, nu au capacitatea de a-și da seama de adevărata lor valoare, mentalitate care conduce la suficiență, iar în atari condiții este greu de presupus că vor progresa și vor ajunge la ceea ce cred ei că sunt. Le recomandăm să mediteze la expresia „cunoaște-te pe tine însuși”, amintindu-le că modestia este o componentă de bază a personalității.

Și ar mai fi ceva. De multe ori unii jucători confundă jocul tare la minge cu jocul dur, periculos, stau mereu cu ochii pe arbitri, reproșându-le mereu ceva și când au și când n-au dreptate, ceea ce duce la primirea de cartonașe galbene și chiar roșii pentru care, pe lângă suspendare, se aplică și amenzi destul de mari, suportate de club.

Ar fi un prilej de meditație, dacă...!

Mărturisim cu sinceritate că după acest joc și după discuția cu unii jucători, n-am anticipat deznodământul despre care vom vorbi în final și n-am bănuțit că acesta ar fi ultimul articol în care comentăm comportarea fotbalistilor băileșteni, cu cele bune și cu cele rele.

Conform programării, în etapa a IX-a echipa noastră urma să dispute jocul din deplasare cu „Dunărea” Calafat, echipă instalată în fotoliul de onoare al Ligii a IV-a, un adversar redutabil și am fi fost lipsiți de realism, dacă am fi așteptat de la acest meci un rezultat pozitiv, ci numai o comportare cât de cât onorabilă. Am crezut că declarația a peste 70% dintre jucători, făcută după jocul cu Ostroveniul, că nu vor mai veni la echipă, a fost doar una spusă la necaz. Dar... surpriză, ea s-a adeverit și în absența celor doi antrenori plecați de pe bancă la jocul anterior, așa cum spuneam, antrenorul de la juniori Mircea Gaciu a încropit un lot în care predominant au fost juniorii și s-a prezentat la acest joc. Este lesne de înțeles de ce nu vom face referiri la prestația jucătorilor și nu vom prezenta nici formația cu care s-a abordat jocul, pentru că, dacă am scrie numele jucătorilor trecuți pe foaia de arbitraj, am prezenta o formulă de echipă... mincinoasă și i-am dezinforma pe cititori.

► Continuare în pag. 7

REDACȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel./ Fax: (0251) 587.300 ■ 586.301 ■ 589.472

